

εκπλήκτουν τα όσα ήξερε να κάνει. Με γεωμετρία και μαθηματικά έφτιαχνε εργαλεία για το εργαστήρι του, που μόνο καλά καταρτισμένα άτομα θα μπορούσαν να φτιάξουν. Τα εξώστ που κατασκεύαζε ο ίδιος στο εργαστήρι του ήταν γνωστά σε όλη την Κύπρο για την στερεότητα και την τελειότητα τους. Έρχονταν από όλη την Κύπρο για να βάλουν εξώστ στα αυτοκίνητά τους.

Ειλικρινής και γεμάτος χιούμορ, αντιμετώπιζε τον αγώνα της ζωής με υπομονή επιμονή και θάρρος. Καλός οικογενειάρχης φρόντισε την οικογένειά του και έδωσε παιδιά άξια στην

κοινωνία. Ήταν ένας από τους τρεις πρώτους που έφεραν πλυντήριο ρούχων (χειροκίνητα τότε) μαζί με τον κουμπάρο του Παναγιώτη Κυπραίο και τον γιατρό Γαβριηλίδη. Ήταν και ανάμεσα στους πρώτους που αγόρασε αυτοκίνητο.

Έξυπνος, πολυμήχανος και τίμιος εκτέλεσε το καθήκον του ακέραιο και απέναντι στην οικογένειά του και απέναντι στην κοινωνία.

Η Χρυστάλλα και ο Χρίστος ήταν αγαπημένο ζευγάρι. Ίσως γι' αυτό να θέλησε ο Θεός να τους πάρει κοντά του και τους δυο μαζί.

Αιωνία τους η μνήμη

Μίκης Αθανασιάδης

Γεννήθηκε στις 13 Ιουλίου 1922 στην ενορία Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας, από γονείς τον Στυλιανό Μ. Αθανασιάδη και την Αρτεμεσία Καφατάρη.

Μετά την αποφοίτηση του από το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας φοίτησε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο και απεφοίτησε μεταξύ των αρίστων μαθητών.

Με την έκρηξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου φοίτησε στην Αμερικανική Ακαδημία Λάρνακος και στη συνέχεια μελετούσε και παρακολουθούσε φαρμακοποιός.

Στο τέλος του πολέμου γράφτηκε στη Ιατρική Σχολή Αθηνών και στη συνέχεια ειδικεύθηκε στην Αμερική

Χειρούργος Γυναικολόγος Μαιευτήρ. Προσλήφθηκε στην Κυβερνητική Υπηρεσία και εργάστηκε στα Νοσοκομεία Λεμεσού, Πάφου και Λευκωσίας, όπου αφυπηρέτησε.

Νυμφεύτηκε την Μαρούλα Ιωαννίδου γόνος εγκρίτου οικογένειας της Λευκωσίας το Σεπτέμβριο του 1962 και απέκτησαν τρία τέκνα, την Ειρήνη, την Αρτεμισία, το Στυλιανό. Αξιώθηκαν να μορφώσουν και τα τρία τους τέκνα και να καταλάβουν ζηλευτές κοινωνικές θέσεις. Ευτύχησαν ν' απολαύσουν και εγγόνια.

Πέθανε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 και τάφηκε στο Νέο Κοιμητήριο Λευκωσίας από την εκκλησία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Ο κ. Χριστόδουλος Πέτσας είπε το πιο κάτω επικήδειο.

Πολύκλαυστε αγαπημένε μου Μίκη, Με πόνο ψυχής και με λυγμούς και δάκρυα στα μάτια στέκω δίπλα στο σειπό σου σκηνώμα να πω μερικά λόγια στην αιώνια μνήμη σου, γιατί στο μακρό στάδιο της επίγειας ζωής σου συγκέντρωνες πλείστες αρετές και κάτω απ' αυτές εξεδήλωνες παντοιοτρόπως κατά τον πλέον έμπρακτο τρόπο μεταξύ των συνανθρώπων σου.

Είλκες την καταγωγή από δυο πατριαρχικές οικογένειες των Χατζαθανάσηδων της Χρυσίδας και

των Καφετάρηδων της Κυθρέας τις οποίες τίμησες επάξια με το σεμνό και ενάρετό σου βίο.

Από τα μαθητικά σου χρόνια φάνηκες παιδί με ήθος και αρετές γιατί έτυχες ανατροφής και καθοδήγησης από τους αρχοντικούς και ευγενικούς γονείς σου. Έχω εργασθεί με τον αείμνηστο διδάσκαλο Νικόλαο Σιακαλλή από το Καίμακλί και είχε διαρκώς τον έπαινό σου για τη συμπεριφορά σου σαν μαθητής στο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας. Καθόσουν στο θρανίο προσηλωμένος απ' αρχής μέχρι τέλους στο μάθημα και στη διδασκαλία χωρίς να αποσπάσεις και στρέψεις την προσοχή σου αλλού, χωρίς ειρωνείες και μορφασμούς, χωρίς πειράγματα και ανησυχίες. Αυτή τη συμπεριφορά σου στην τάξη ο αείμνηστος Σιακαλλής απέδιδε στην αγωγή και καθοδήγηση που έπαιρνες από τους άφογους γονείς σου. Τέτοιο μαθητή σαν το Μίκη διατεινόταν πως δεν συνάντησε στην πολυετή σταδιοδρομία στο εκπαιδευτικό του έργο .

Αυτή την προσήλωσή σου στην τάξη συνέχισες, αείμνηστε Μίκη, και στις γυμνασιακές και βραδύτερο στο Πανεπιστήμιο για να αναδειχθείς ένας ολοκληρωμένος άξιος γιατρός με υποτροφίες στην Αμερική και Αγγλία, με ειδικότητα Χειρούργος/Γυναικολόγος/Μαιευτήρ.

Η τύχη σε έφερε στα Κυβερνητικά Νοσηλευτήρια με αίσθημα ευθύνης έτρεχες τότε σε επείγουσες περιστάσεις, σε οποιαδήποτε ώρα, ξυπνώντας σε προχωρημένες ώρες ύπνου, να σώσεις δυο ζωές μητέρα και παιδί και ποτέ δεν αρνήθηκες. Εκτελούσες στο ακέραιο τον Ιπποκράτειο σου όρκο και παράλληλα απέδειξες πως η ιατρική δεν είναι επάγγελμα αλλά ιερή αποστολή.

Στη διάρκεια των σπουδών σου στο πανεπιστήμιο Αθηνών ο αείμνηστος ιατρός Νίκος Κολλίτισης στα απομνημονεύματα του γράφει: «Στο τρίτο έτος των σπουδών μου οι γονείς μου αδυνατούσαν να μου στείλουν τα έξοδα και θα αναγκαζόμουν να διακόψω τις σπουδές μου. Κατέφυγα στον Μίκη Αθανασιάδη που ήταν πολύ σχετικός με το διευθυντή του Νοσοκομείου και του ζήτησα να με συστήσει να εργάζομαι».

Ο Μίκης έκαμε τις συστάσεις και ανέλαβα εργασία στο Νοσοκομείο χωρίς να διακόψω τις σπουδές μου.

Ο Μίκης συνέχισε με υπευθυνότητα τα καθήκοντά του και μπόρεσε ν' ανέλθει σε υψηλή θέση Ιατρικού Λειτουργού. Με την αφυπηρέτησή του εγκατέλειψε άριστες εντυπώσεις μεταξύ όλων των συνεργατών και όλου του κοινού που έτυχε να ευεργετηθεί με τις ιατρικές του γνώσεις. Νέος ένωσης την τύχη σου με την

προσφιλή σου σύζυγο Μαρούλα Ιωαννίδου διακεκριμένη οικογένεια της πρωτεύουσας. Αποκτήσατε δυο θυγατέρες τη Ρένα και την Αρτεμισία και το γυιο Στυλιανό. Αξιώθηκατε να μορφώσετε και αποκαταστήσετε και τα τρία σας τέκνα με ζηλευτές κοινωνικές θέσεις.

Ο Στυλιανός έχει φέρει από τις σπουδές του στην Αμερική ανώτερα προσόντα και το μέλλον του διαγράφεται ευοίωνα να καταλάβει υψηλότερη θέση της Κυβερνητικής ιεραρχίας.

Αγαπημένε, Μίκη, φεύγεις από τα γήινα, τα πρόσκαιρα και μεταβαίνεις στα ουράνια δεδικαιωμένος γιατί εξετέλεσες στο ακέραιο το καθήκο σου στην οικογένεια, στην κοινωνία και την πατρίδα γενικότερο.

Το μόνο σου παράπονο που δεν αξιώθηκες να πατήσεις στα ιερά χώματα της χαρίεσσας Κυθρέας. Κουράγιο όμως και όταν τα τείχη του αίσχους πέσουν, γιορτάζοντας τα κυπριακά ελευθέρια, τότε και η δική σου ψυχή θα χαίρεται και αγαλλιάται από τα ουράνια ύψη.

Απευθύνω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του θανόντος και είθε ο Ύψιστος να θέσει την αθώα σου ψυχή εν σκηναίς δικαίων

Αιωνία σου η μνήμη.